

Arrest

nr. 96 421 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 september 2012, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Nederlandse nationaliteit, werd op 5 augustus 2010 in het bezit gesteld, onder een bijlage 8, van een E- kaart met inschrijving in het vreemdelingenregister van de stad Hamont-Achel. Hij werd op 12 augustus 2012 verzocht om recente bewijzen voor te leggen met betrekking tot zijn activiteiten als werknemer, als werkzoekende of als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Hij kreeg hiertoe één maand tijd. Verzoeker nam op 1 augustus 2012 kennis van dit verzoek. Op 4 september 2012 had verzoeker de gevraagde gegevens nog niet voorgelegd. Verzoeker werd op 14 september 2012, onder een bijlage 21, bevolen het grondgebied te verlaten en werd er een einde gesteld aan zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden.

Het betreft de bestreden beslissing.

Verzoeker nam hiervan kennis op 20 september 2012. Op 20 oktober 2012 zijn verzoeker, zijn echtgenote en haar drie kinderen, onder een model 8, afgevoerd van de bevolkingsregisters van de stad Hamont-Achel en hebben zij hun recht op verblijf verloren.

“Betrokkene bekwam de E-kaart op 25/08/2010. Oorspronkelijk had betrokkene het verblijf aangevraagd als beschikker van voldoende-bestaansmiddelen, Ter staving van zijn aanvraag legde hij ondermeer een arbeidscontract bij een Nederlandse werkgever geldig tot 09/08/2010, loonfiches en een bewijs van ziekteverzekering voor. Op 08/09/2010 legde hij een werkgeversattest voor als Belgische werknemer bij de firma van Z. in Hamont.

Uit administratief onderzoek is gebleken dat de situatie van betrokkene ondertussen totaal gewijzigd is. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan, vandaar dat wij op 10/07/2012 een brief verstuurd om betrokkene uit te nodigen nieuwe bewijsstukken voor te leggen aangaande zijn huidige- situatie. Betrokkene werd op 01.08.2012 in kennis gesteld van deze brief.

Meneer legde tot op heden geen enkel document voor waaruit blijkt dat hij nog zou voldoen aan de voorwaarden van art.40§4 van de wet van 15/12/1980 hoewel dit uitdrukkelijk werd gevraagd in onze brief.

•Uit recent nazicht van de RSZ-databank (dimona) blijkt dat betrokkene niet meer tewerkgesteld is bij de firma van Z. in Hamont sinds 11/03/2011. Sindsdien heeft hij niet meer gewerkt Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3" kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreven en kan betrokkene niet meer worden beschouwd als werknemer artikel 42 bis § 2» 3° van de wet van 15/12/1980.

Voor zover hij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat hij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet overeenkomstig artikel 40, §4, 1 van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag werden verwacht dat betrokkene reeds aan de slag zou zijn geweest*

Betrokkene voldoet niet meer aan de voorwaarden van art- 40 §4 van de wet van 15.12.1980. Overeenkomstig art 42bis §1 van de wet van 15.12.1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie....”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Enig middel: I Schending van art. 42 bis, § 2 lid 2, 3 en 4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen. Art. 42 bis § 2 van de vreemdelingenwet stelt: (...). Op 01.08.2012 heeft de gemeente aan verzoeker de brief d.d. 10.07.2012 betekend van de heer V. Walter van de DVZ (stuk 5). Dezelfde dag heeft verzoeker dhr. V. Walter een e-mail verstuurd met de volgende inhoud (stuk 6):

“Vandaag ontving ik een brief gericht aan de burgemeester van Hamont. Bij navraag bij de bezorger wat ik met deze brief moest doen bleef hij het antwoord schuldig. Ik maak op uit deze brief dat u mij verzoekt om bewijzen van bestaan in België. Ik ben sinds oktober 2011 werkzoekende en ben in overleg met het VDAB samen met UNIZO in Hasselt bezig met het traject voor het opzetten van een eigen zaak. De start datum is samen met UNIZO gesteld op 1 januari 2013. Naast deze opstart ben ik ook nog volop aan het solliciteren. Mijn vrouw heeft inmiddels de inburgeringscursus voltooid alsmede de BT1 taal cursus. In september start zij met de cursus BT2. In samenspraak met het inburgeringsbureau in Neerpelt ontvang zij in augustus een uitnodiging van de VDAB om in een gesprek na te gaan wat de mogelijkheden voor werk zijn. Mijn vrouw wilt erg graag gaan werken. Wat betreft de kinderen doen het erg goed op school. Na een goed rapport gaan zij alle drie over naar de volgende groep. Ze krijgen begeleiding in de Nederlandse taal die ze, in de korte tijd dat ze hier zijn, al aardig onder de knie hebben. Ze zijn erg geliefd onder klasgenoten en leerkrachten. Gezien het bovenstaande, en het geschrevene in de brief, welke bewijsmiddelen wenst u te ontvangen? Graag hoor ik van u.”

Verzoeker heeft dus zijn situatie per e-mail dezelfde dag nog uitgelegd aan de DVZ, maar hier is geen rekening mee gehouden. De e-mail steekt zelfs niet in het administratief dossier. Verwerende partij heeft niet gereageerd op de e-mail. Sinds zijn aankomst in België heeft verzoeker 3 werkgevers gehad (stukken 9,10 en 11). Hij is onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich bij de VDAB ingeschreven als

Werkzoekende (stuk 8). Hij heeft voortdurend gesolliciteerd naar nieuwe betrekkingen (stuk 12). Ook heeft hij een beroepsopleiding gevolgd en begint hij een eigen zaak op 01.01.2013 (stukken 14 en 15). Conform art. 42 bis, § 2 lid 2, 3 en 4 van de Vreemdelingenwet dient hij zijn verblijfsrecht dus te behouden.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker verwijt de verwerende partij geen rekening te hebben gehouden met gegevens die hij, per e-mail, na kennis te hebben genomen van de bestreden beslissing, aan de dienst vreemdelingenzaken heeft overgemaakt. De verwerende partij kon echter geen rekening houden met deze elementen aangezien zij hiervan niet op de hoogte was vóór de bestreden beslissing werd genomen. Verzoeker heeft bovendien dertig dagen tijd gekregen van het Bestuur om haar alle gegevens met betrekking tot zijn activiteiten als werknemer, werkzoekende of beschikker van voldoende bestaansmiddelen, over te maken, wat niet is gebeurd.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC